

listów (Briefzentrum), operator ten jest zobowiązany do stosowania tych samych taryf także względem przedsiębiorstw, które odbierają przesyłki pocztowe u nadawcy i dostarczają je wstępnie posortowane do sieci pocztowej w tym samym punkcie dostępu i na tych samych warunkach co podmioty gospodarcze, bez możliwości udzielenia przez operatora świadczącego usługi powszechne odmowy ze względu na to, iż jest on zobowiązany do świadczenia usług powszechnych?

(¹) Dz.U. L 176, str. 21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 3 lipca 2006 r. — Vedat Deniz przeciwko Republice Federalnej Niemiec, przypozwana: Deutsche Post AG, reprezentowana przez zarząd

(Sprawa C-292/06)

(2006/C 261/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Köln (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vedat Deniz.

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec.

Przypozwana: Deutsche Post AG, reprezentowana przez zarząd

Pytania prejudycjalne

Czy art. 47 ust. 2 w zw. z art. 95 TWE w zw. z art. 12 tiret piąte w zw. z art. 7 ust. 1 dyrektywy 97/67/WE w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. (¹) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy operator świadczący usługi powszechne stosuje taryfy specjalne dla podmiotów gospodarczych, które dostarczają wstępnie posortowane przesyłki do sieci pocztowej za pośrednictwem centrum obsługi listów (Briefzentrum), operator ten jest zobowiązany do stosowania tych samych taryf także względem przedsiębiorstw, które odbierają przesyłki pocztowe u nadawcy i dostarczają je wstępnie posortowane do sieci pocztowej w tym samym punkcie dostępu i na tych samych warunkach co podmioty gospodarcze, bez możliwości udzielenia przez operatora świadczącego usługi powszechne odmowy ze względu na to, iż jest on zobowiązany do świadczenia usług powszechnych?

(¹) Dz.U. L 176, str. 21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) w dniu 14 lipca 2006 r. — The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union przeciwko Secretary of State for Transport

(Sprawa C-308/06)

(2006/C 261/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The International Association of Independent Tanker Owners (Intertanko), The International Association of Dry Cargo Shipowners (Intercargo), The Greek Shipping Co-operation Committee, Lloyd's Register, The International Salvage Union

Strona pozwana: Secretary of State for Transport

Pytania prejudycjalne

1. Czy w odniesieniu do cieśnin wykorzystywanych w żegludze międzynarodowej, wyłącznej strefy ekonomicznej lub równoważnej strefy państwa członkowskiego oraz otwartego morza art. 5 ust. 2 dyrektywy 2005/35/WE (¹) jest nieważny w zakresie, w jakim ogranicza on wyjątki określone w prawie 11 lit b) załącznika I oraz prawie 6 lit. b) załącznika II do Konwencji MARPOL 73/78 do właścicieli, kapitanów i członków załogi?
2. Czy w odniesieniu do morza terytorialnego państwa członkowskiego:
 - a) art. 4 dyrektywy jest nieważny w zakresie, w jakim zobowiązuje państwa członkowskie do traktowania poważnego zaniedbania jako podstawy odpowiedzialności za zrzut substancji zanieczyszczających, oraz czy
 - b) art. 5 ust. 1 dyrektywy jest nieważny w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie wyjątków określonych w prawie 11 lit b) załącznika I oraz prawie 6 lit. b) załącznika II do Konwencji MARPOL 73/78?

3. Czy art. 4 dyrektywy, zobowiązujący państwa członkowskie do przyjęcia przepisów krajowych, określających poważne zaniedbanie jako podstawę odpowiedzialności i który przewiduje sankcje za zrzuty na morzu terytorialnym narusza prawo nieszkodliwego przepływu, przyjęte w konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, a jeśli tak, to czy art. 4 jest nieważny w tym zakresie?
4. Czy użycie w art. 4 dyrektywy pojęcia „poważnego zaniedbania” narusza zasadę pewności prawa, a jeśli tak, to czy art. 4 jest nieważny w tym zakresie?

(¹) Dyrektywa 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa (Dz. U. L 255, str.11)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez House of Lords (Zjednoczone Królestwo) w dniu 17 lipca 2006 r. — Marks & Spencer plc przeciwko Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(Sprawa C-309/06)

(2006/C 261/18)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

House of Lords

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marks & Spencer plc

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Pytania prejudycjalne

1. Czy w przypadku, gdy na podstawie art. 28 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT (¹) (w brzmieniu obowiązującym zarówno przed, jak i po zmianie dokonanej w 1992 r. dyrektywą 92/77), państwo członkowskie utrzymało w mocy, w swoim ustawodawstwie krajowym dotyczącym podatku VAT, zwolnienie połączone ze zwrotem podatku naliczonego w odniesieniu do niektórych określonych dostaw, przedsiębiorcy dokonującemu tego rodzaju dostaw przysługuje bezpośrednio skuteczne prawo o charakterze wspólnotowym do opodatkowania stawką 0 %?
2. W razie udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi przeczącej — czy w przypadku, gdy na podstawie art. 28 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy VAT (w brzmieniu obowiązującym zarówno przed, jak i po zmianie dokonanej w 1992 r. dyrektywą 92/77), państwo członkowskie utrzymało w mocy, w swoim ustawodawstwie krajowym dotyczącym podatku VAT, zwolnienie połączone ze zwrotem podatku naliczonego w odniesieniu do niektórych określonych dostaw, lecz dokonywało błędnej wykładni swego ustawo-

dawstwa krajowego, wskutek czego niektóre dostawy objęte zwolnieniem połączonym ze zwrotem podatku naliczonego na gruncie ustawodawstwa krajowego były opodatkowane według stawki podstawowej, mają zastosowanie ogólne zasady prawa wspólnotowego, w tym zasada neutralności podatkowej, dając przedsiębiorcy, który dokonywał tego rodzaju dostaw, prawo do odzyskania kwot omyłkowo pobranych w związku z tymi dostawami?

3. W razie udzielenia na pierwsze i drugie pytania odpowiedzi twierdzących — czy zasady prawa wspólnotowego w postaci zasady równego traktowania i zasady neutralności podatkowej znajdują zastosowanie i zostały by naruszone, jeśli wspomniany przedsiębiorca nie otrzymałby zwrotu całej kwoty omyłkowo pobranej w związku z dokonanymi przez niego dostawami w sytuacji, gdy:
 - i) zwrot całej kwoty doprowadziłby do bezpodstawnego wzbogacenia tego przedsiębiorcy;
 - ii) ustawodawstwo krajowe przewiduje, że nadpłacony podatek nie może zostać zwrócony o ile zwrot doprowadziłby do bezpodstawnego wzbogacenia przedsiębiorcy; ale
 - iii) ustawodawstwo krajowe nie zawiera przepisu podobnego do wskazanego w pkt ii), odnoszącego się do „przedsiębiorców otrzymujących zwrot różnicy podatku”? („Przedsiębiorca otrzymujący zwrot różnicy podatku” to podatnik, w który w danym okresie rozliczeniowym nie dokonuje wpłaty podatku VAT do właściwych organów krajowych, lecz otrzymuje od nich wpłatę, ponieważ w tym okresie kwota podatku VAT, którą uprawniony jest odliczyć przekracza kwotę podatku VAT, którą zobowiązany jest zapłacić w odniesieniu do dokonanych przez siebie dostaw.)

4. Czy dla udzielenia odpowiedzi na trzecie pytanie ma znaczenie kwestia istnienia bądź nie dowodu, że różnica w traktowaniu przedsiębiorców żądających zwrotu nadpłaconego podatku należnego i przedsiębiorców żądających dodatkowych kwot z tytułu odliczenia podatku naliczonego (w wyniku zadeklarowania zbyt wysokiego podatku należnego) spowodowała po stronie tych ostatnich stratę finansową lub postawiła ich w niekorzystnej sytuacji, a jeśli tak, to w jaki sposób?

5. Czy, jeżeli w sytuacji opisanej w trzecim pytaniu znajdują zastosowanie zasady prawa wspólnotowego w postaci zasady równego traktowania i zasady neutralności podatkowej, które w innym przypadku byłyby naruszone, prawo wspólnotowe wymaga albo zezwala, by sąd usunął różnicę traktowania poprzez uwzględnienie zgłoszonego przez przedsiębiorcę żądania zwrotu nadpłaconego podatku, doprowadzając do jego bezpodstawnego wzbogacenia, czy też prawo wspólnotowe wymaga lub zezwala, by sąd zastosował jakieś inne rozwiązanie (a jeśli tak, to jakie)?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145, str. 1